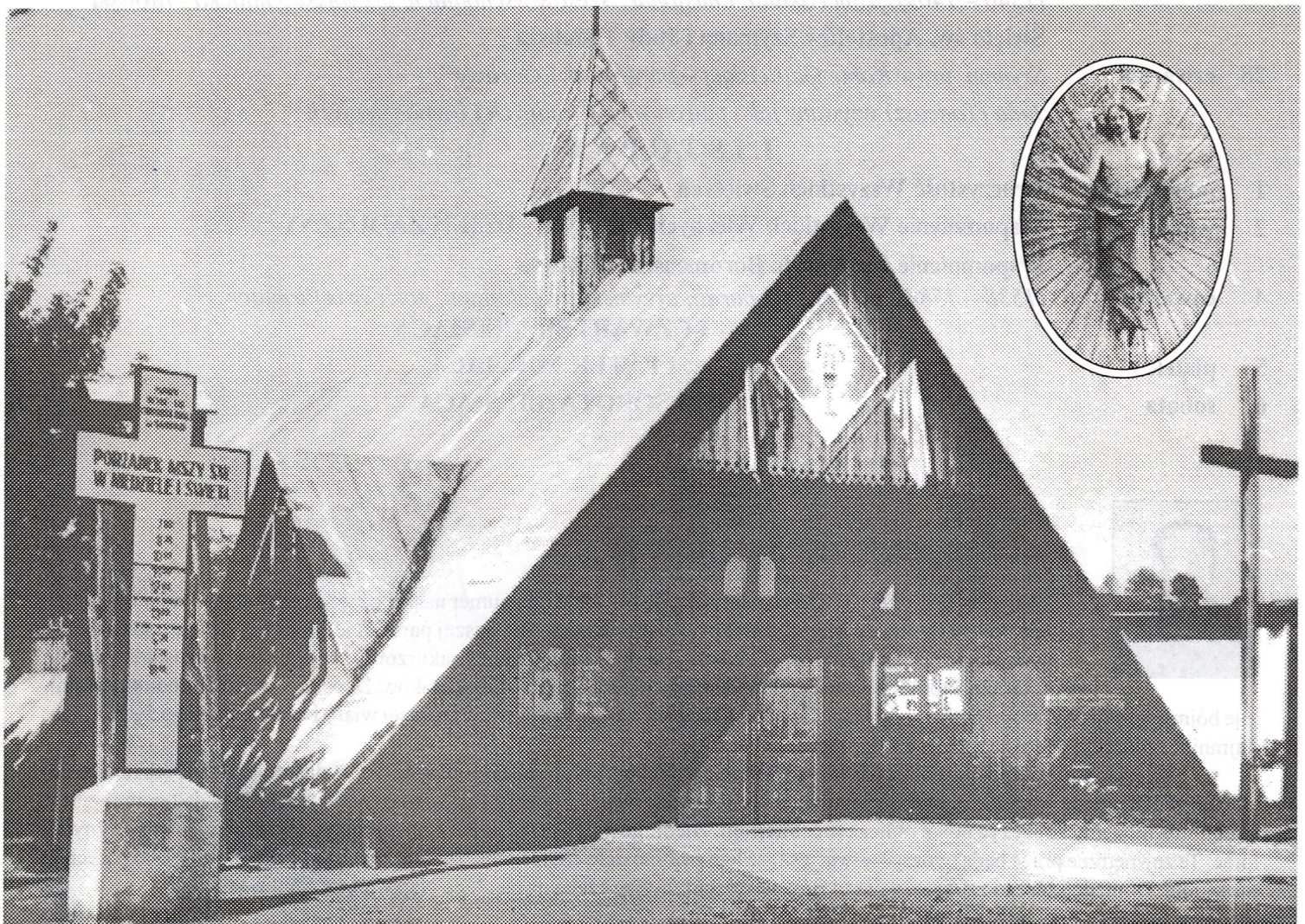

**KONSEKRACJA
NASZEJ ŚWIĄTYNI
20 LISTOPAD ANNO DOMINI 2004**

P A Ź D Z I E R N I K

- 4 **poniedziałek** **Wspomnienie św. Franciszka z Asyżu - zakonnika**
(1182 – 1226) ur. w Asyżu, założyciel Zakonu Braci Mniejszych (Franciszkanów), stygmatyk
- 5 **wtorek** **Wspomnienie św. S. Faustyny Kowalskiej - zakonnicy**
(1905 – 1938), ur. we wsi Głogowiec, Apostolka Kultu Bożego Miłosierdzia
- 7 **czwartek** **Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Różańcowej**
- I CZWARTEK MIESIĄCA**
- 9 **środa** **Wspomnienie bł. Wincentego Kadłubka - biskupa**
(1160 – 1223), ur. w Karwowie, biskupa krakowski, po złożeniu urzędu cysters, kronikarz
- 13 **środa** **Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego – kapłana**
(1829–1916), ur. w Białej Podlaskiej, kapucyn apostoł konfesjonatu, założył kilka Zgromadzeń
- 15 **piątek** **Wspomnienie św. Teresy od Jezusa – dziewicy i doktora Kościoła**
(1515 – 1582), ur. w Avili, karmelitanka, reformatorka zakonu, autorka dzieł duchowych
- 16 **sobota** **Wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej – dziewicy**
(1174 – 1243), ur. w Bawarii, żona księcia Henryka Brodatego, troskliwa o ubogich
- NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE**
- 18 **poniedziałek** **Święto św. Łukasza – Ewangelisty**
towarzysz św. Pawła, autor Ewangelii i Dziejów Apostolskich, Patron Służby Zdrowia
- 20 **środa** **Wspomnienie św. Jana Kantego – kapłana**
(1390 – 1473), ur. w Kętach, profesor teologii Uniwersytetu Krakowskiego, patron studentów
- 21 **czwartek** **Wspomnienie bł. Jakuba Strzemię – biskupa**
(1340 – 1409), franciszkanin i misjonarz kresów wschodnich, arcybiskup halicko - lwowski
- 28 **czwartek** **Święto św. Apostołów Szymona i Judy Tadeusza**
Szymon, ur. w Kanie Galilejskiej – przydomek „Gorliwy”;
Juda (Tadeusz) wzywany jako patron spraw trudnych i beznadziejnych

L I S T O P A D

- 1 **poniedziałek** **Uroczystość Wszystkich Świętych**
- 2 **wtorek** **Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych - DZIEŃ ZADUSZNY**
- 4 **czwartek** **Wspomnienie św. Karola Boromeusza – biskupa**
(1538 – 1584), ur. w Longobardii, arcybiskup Mediolanu, gorliwy reformator
- I CZWARTEK MIESIĄCA**
- 5 **piątek** **I PIĄTEK MIESIĄCA**
- 6 **sobota** **I SOBOTA MIESIĄCA**

Mija kolejny miesiąc. Znowu mamy okazję wziąć do ręki numer naszej gazetki parafialnej. Znowu odwołuje się ona do Chrystusa, do Maryi, do tego co jest codziennością naszej parafii i jej życiem. Miesiąc październik zaczyna się paciorkami różańca. Czasami jest on w domu gdzieś zakurzony, zapomniany, a czasami wytarty przaz dłonie, które wyparszały potrzebne łaski dla wszystkich domowników. Doceńmy wartość modlitwy i sami nie bójmy się włączyć w ten modlitewny krąg. Tajemnice różańca to przecież tajemnice naszej wiary i część ludzkiego życia - jego tajemnice radosne, świetliste, bolesne i chwalebne.

Miesiąc październik przybliży nas także do uroczystej konsekracji naszej świątyni. To wydarzenie niech będzie obecne w nas. Niech przede wszystkim rozbudzi naszego ducha i naszą wiarę. Chcemy, by ta świątynia wypiękniła na ten uroczysty dzień. Już możemy zobaczyć nowe oblicze prezbiterium. Niedługo pojawią się nowe konfesjonały i efekty innych koniecznych prac. Te zewnętrzne prace będą tworzyć nową, jeszcze lepszą atmosferę codziennej i świątecznej liturgii. Ta świątynia to przecież nasz dom. Dom, do którego zaprasza zawsze Bóg, w którym zawsze czeka na nas Jego Najświętsza Matka Maryja.

Ksiądz Proboszcz

CZYM JEST „KONSEKRACJA” cz. 2

Kodeks Prawa Kanonicznego, który jest prawem całego Kościoła głosi:

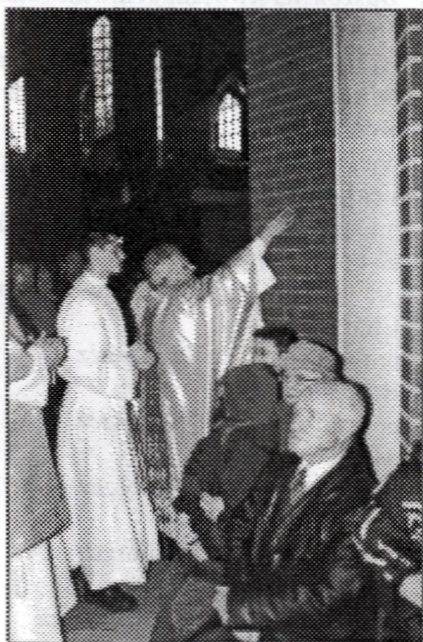
„Po należyтым zakończeniu budowy, należy nowy kościół możliwie najszybciej poświęcić lub pobłogosławić... Kościoły, zwłaszcza katedralne i parafialne, należy poświęcić (konsekrować) uroczystym obrzędem. Każdy kościół powinien mieć swój tytuł, który nie może być zmieniony po dokonaniu poświęcenia kościoła. W kościele, zgodnie z prawem

poświęconym lub pobłogosławionym, mogą być sprawowane wszystkie czynności kultu Bożego, z zachowaniem uprawnień parafialnych. Wszyscy, do których to należy, mają troszczyć się o utrzymanie w kościołach takiej czystości i piękna, jakie przystożą domowi Bożemu, i nie dopuszczać do tego, by działo się w nim coś obcego świętości miejsca.”

Przepisy Kościoła wymagają by ołtarz do konsekracji był wykonany z niekruchoego materiału i trwale związany z podłożem. W czasie uroczystej liturgii następuje poświęcenie, okadzenie i namaszczenie olejem ołtarza oraz ścian kościoła, co symbolizuje przeznaczenie budynku do wyłącznego kultu Bożego.

Kiedy przygotowujemy się obecnie do konsekracji naszego kościoła pamiętajmy więc szczególnie o czci-godności tego miejsca, które było a teraz szczególnie staje się świętością w każdym tego słowa znaczeniu. Chciejmy to miejsce otaczać wyjątkową troską nie tylko jako budowlę, ale jako dom, jako ołtarz, jako nadzieję swojego zbawienia. Niech to miejsce zaprasza nas do siebie, a my szukajmy tu zawsze swojego domu, miejsca spotkania w Domu Ojca.

PARAFIA POD WEZWANIEM CHRYSTUSA KRÓLA W SANOKU zarys historii – cz. 2

Tworzenie parafii to także tworzenie żywego Kościoła wiary, pod przewodnictwem Chrystusa, w jedności z biskupem przemyskiego Kościoła i całą diecezją. Do historii tworzenia parafii należy więc też zaliczyć:

- Pierwsze udzielenie sakramentu bierzmowania 02 VI 1984 r.
- Z racji sakramentu bierzmowania byli również u nas Księża Biskupi:
- 9 VI 1985 r. Ks. Bp Tadeusz Błaszkiwicz,
- 1 VI 1988 r., 9 IV 1994 r. oraz 9 III 1996 r. Ks. Bp Stefan Moskwa
- 26 IV 1992 r., 29 III 1995 r. Ks. Bp Edward Frankowski
- Ks. Arcybiskup Józef Michalik 25 V 1995 r.
- Ks. Arcybiskup Józef Michalik z racji święceń diakonatu 25 V 1995 r.

Jak widać nasza parafia jest bogata w historię odwiedzin Księża Biskupów, naznaczona od początku ich pasterską troską. Specjalny charakter mają odwiedziny z racji wizyty kanonicznej. Przy okazji takiej wizyty w 1996 r. Ks. Biskup Stefan Moskwa odwiedził również szkoły znajdujące się na terenie naszej parafii.

Wszędzie spotkania przebiegały w miłej atmosferze. Ks. Biskup pochwalił postępy prac wykończeniowych przy naszym kościele. Zapo-

znał się z różnymi problemami wynikającymi z pracy duszpasterskiej. W roku 2003 zakończono prace wykończeniowe przy ścianie głównej świątyni. W centralnej

osi ściany znajduje się krzyż. Na prawo, w miejscu wyznaczonym główną osią kościoła umieszczone zostało piękne, złociste tabernakulum, a nad nim postać Chrystusa Króla. Duża mozaika jest dopełnieniem tych trzech podstawowych elementów i jest niejako tłem ołtarza, stanowi jego oprawę, ale również ma przemawiać do wiernych. Wezwaniem kościoła jest Chrystus Król Wszechświata, więc cała mozaika, symbolizuje wszechświat; ten daleki planety, słońce ... i ten bliski wokół nas. Bardzo ważną rolę odgrywa kolorystyka całości ołtarza. Wszechświat w tonacji niebieskiej, Chrystus Król ma szatę czerwoną, oprawa wokół Chrystusa to złociste koło, dużo złocistego koloru oraz żółć i biel. Mozaika ma kształt nieregularnego koła, którego dolna część wydłuża się podkreślając i dopełniając oprawę tabernakulum. Tabernakulum w kształcie elipsoidalnym, wykonane z polerowanego mosiądzu wyróżnia się na ciemniejszym tle mozaiki. Czerwona wieczna lampka umieszczona jest z prawej strony. Jej wieczny blask od początku istnienia pierwszej jeszcze kaplicy jest widowym znakiem obecności Żywego i Prawdziwego Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Jest żywym świadkiem dwudziestokilkuletniej historii, która teraz poprzez obrzęd konsekracji dopełnia wszelkich trudów i wzrostu tej wspólnoty, a zarazem otwiera nowy rozdział naszej historii, który niech będzie naznaczony wiarą, nadzieją, miłością i wspólnotą serc.

Do znudzonych różańcem

Tyle razy próbowałeś odmawiać różaniec i tak często kończyłeś go z uczuciem znużenia i pustki: to dobre dla starszerek, ja przy moim trybie życia nie potrafię tak się modlić. Tymczasem jest dokładnie na odwrót: im bardziej szalone jest tempo naszego życia, tym bardziej potrzebujemy różańcowej modlitwy, która wcale nie jest taka łatwa, ale zawiera w sobie wyjątkowe piękno. Wymaga ona też pewnej odwagi, gdyż odsłania nam często smutną prawdę o nas samych: nasze duchowe ośpienie, niezdolność do koncentracji, brak wyobraźni. Tak więc jeśli nie należysz do ludzi tchórzliwych i pozbawionych silnej woli, rozpocznij tę wspaniałą duchową przygodę, tę modlitewną wędrówkę przez dzieje zbawienia. Nie myśl jednak, że Twoja modlitwa różańcowa będzie udana jeśli rozpoczniesz ją zaraz po wyłączeniu grającego na cały regulator magnetofonu. Stopniowo wyciszaj się wewnątrz: podobnie jak przed jedzeniem odkładasz brudną pracę i myjesz ręce, tak przed modlitwą musisz „umyc ręce” Twojej wyobraźni: powiedz sobie: „za chwilę rozpocznę różaniec” i stopniowo ale konsekwentnie wchodź w milczenie. I wreszcie zacznij. Weź do tak różaniec i uklękni albo usiądź, zajmij taką postawę, jaka będzie podtrzymywała w Tobie, a nie przeszkadzała duchowi modlitwy. I teraz najważniejsza, a najtrudniejsza sprawa: stań w obecności Matki Bożej. Stań i wytrwaj: Ona, taka piękna, jest przy tobie! Patrz na Nią oczyma duszy i mów! Tak często zapominamy o tym, koncentrując się wyłącznie na wypowiedzianych słowach.

Tymczasem różaniec to nie konkurs recytatorski. Ty mówisz do OSOBY, KTÓRA CIĘ SŁYSZY I KOCHA!

Kolejny problem: po co rozważać tajemnice różańcowe? Posłuchaj, co mówią zakochani: „On dał mi takie piękne kwiaty!” „Ona zrobiła mi taki ciepły szalik!” Rozważanie pewnych faktów pozwala głębiej uświadomić sobie i ożywić wzajemną

miłość. Więc jeśli można tak długo zachwycać się

wiązanką kwiatów, czy szalikiem, czemu nie

możesz zachwycić się tym, że Ktoś, kto

Cię kocha, oddał za Ciebie swoje

życie?! Jeśli mówimy, że nuży nas ciągle

rozważanie tych samych 15 tajemnic,

dowodzi to nie tylko słabości naszej

wiary, ale i płytkości naszej inteligencji.

O banalnych faktach historycznych

napisano opasłe tomy. a nam dłuży się

pięciominutowe rozważanie wydarzenie,

od którego zależały losy ludzkości. Tak!

Od zwiastowania aż po Ukoronowanie - to jest

historia, w którą jesteś wpleciony równie

niez Ty, całe Twoje życie! Zadaj sobie

pytanie: „co by było ze mną, gdyby tak się

stało? Gdyby Bóg nie stał się Człowiekiem?”

Może nic Cię nie pociąga, wręcz przeciwnie, najchętniej

znalazłbyś jakiś wykręt, by móc to odłożyć. Nie myśl,

że tylko Ty masz takie problemy: św. Teresa od Dzieciątka

Jezus wyznała kiedyś, że łatwiej przychodziło jej brać do rąk

narzędzia pokutne niż różaniec! A jednak odmawiała go, tak jak

potrafiła. I w tym wyrażała się jej wielkość. I w tym codziennym

zmaganiu z lenistwem, które zniechęca Cię do różańca, wyrazi

się Twoja wielkość: wielkość Twojej miłości.

Danuta Piekarcz

Rozpoczął się miesiąc temu nowy rok pracy formacyjnej grup w naszej wspólnocie parafialnej. Dzieło budowanej żywej wiary, żywego Kościoła to dzieło oparte na stałej formacji, która obejmuje wszystkich, a szczególnie kieruje się ku tym, którzy pragną bliżej, głębiej spotkać się z Chrystusem i z braćmi, by rozwijać swój charyzmat, czyli odnajdywać swoją drogę do Pana Boga, swoje z Nim zjednoczenie.

W tym roku na nowo podjęły pracę istniejące grupy i ruchy duszpasterskie. Częściowo prowadzone przez dotychczasowych duszpasterzy, a częściowo prowadzone przez Kapłanów, którzy w tym roku przyszli do naszej parafii. Są to następujące grupy:

1. **Oaza Ruchu Światło – Życie Dzieci i Młodzieży,** prowadzący – Ks. Jan Gołąb
2. **Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców,** prowadzący – Ks. Jan Gołąb
3. **Grupa Anonimowych Alkoholików,** prowadzący – Ks. Jan Gołąb
4. **Oaza Domowego Kościoła (Kręgi Rodzin),** prowadzący – Ks. Krzysztof Hassinger
5. **Ministranci i kandydaci, czyli Liturgiczna Służba Ołtarza,** prowadzący – Ks. Grzegorz Janowski
6. **Koło Przyjaciół Radia Maryja i Telewizji Trwam,** prowadzący – Ks. Grzegorz Janowski

7. **Duszpasterstwo Akademickie miasta Sanoka,** prowadzący – Ks. Wiesław Kałamarz
8. **Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży,** prowadzący – Ks. Wiesław Kałamarz
9. **Rycerstwo Niepokalanej,** prowadzący – Ks. Wiesław Kałamarz
10. **Lektorzy,** prowadzący – Ks. Stanisław Węglarz
11. **Grupa Biblijna,** prowadzący – Ks. Stanisław Węglarz
12. **Chór parafialny,** prowadzący – Ks. Proboszcz
13. **Róże Różańcowe,** prowadzący – Ks. Proboszcz
14. **Akcja Katolicka,** prowadzący – Ks. Proboszcz
15. **Zespół Charytatywny,** prowadzący – Ks. Proboszcz
16. **Koło Misyjne,** prowadząca – Siostra Przełożona
17. **Schole parafialne,** prowadzący – Pan Ernest Latoszek i Siostra Renata
18. **Róże Różańcowe dziecięce i młodzieżowe,** prowadzące – Siostry Katechetki i Pani Krystyna

Na wyłączność BOGU

Poświęcenie naszej świątyni to szczególne wydarzenie, nie tylko dla murowanej budowli, ale przede wszystkim dla całej wspólnoty parafialnej, która 234 lata temu zdecydowała się budować Boży Dom. W ramach tej wspólnoty Pan Bóg dokonuje uświęcenia człowieka na różnych drogach. Jedną z nich jest życie w stanie zakonnym czy kapłańskim.

Na przestrzeni minionych lat Bóg wybierał i wybiera sobie ludzi na wyłączną swoją służbę. Wybiera mężczyzn i kobiety, aby ich posłać tam, gdzie On chce. Powołani są więc miarą żywotności naszej parafii. O tym, że Chrystus Król jest tutaj Panem świadczą odmienne drogi, na które posyła powołanych. Z tej wspólnoty wybrał już sobie Pan siedmiu kapłanów, a sześciu następnych przygotowuje się by być godnymi Jego wybrania.

Największą jednak różnorodność pokazał Chrystus w połwołaniach kobiet. Z naszej parafialnej wspólnoty pochodzi S. Miriam – Sercanka, pracująca od wielu lat w Boliwii, S. Dorota ze Zgromadzenia Sióstr Prezentek, pracująca w Rzeszowie, S. Bogumiła ze Zgromadzenia Św. Józefa służy naszym wschodnim sąsiadom we Lwowie. Dwie siostry Serafitki – Tymoteusza w Przemyślu i Anna w Krakowie. I na koniec w swej Bożej pomysłowości powołał też i mnie do Zgromadzenia Córek Bożej Miłości.

Czym więc jest to Boże zaproszenie, które w dzisiejszym świecie radzi nam zachowywanie czystości, ubóstwa i posłuszeństwa? Myślę, że jest ono zaufaniem Pana, który nie tylko cieszy się z powstania nowej świątyni, ale chce by każde ludzkie serce pełne Jego mocy, radości i miłości było świątynią Pana. By tak Jego łaski były przekazywane dalej i świadczyły, że tylko On jest Królem.

Droga życia zakonnego poprzedzona jest przygotowaniem, które z zależności od Zgromadzenia nazywa się postulatem lub kandydaturą. Potem następuje czas nowicjatu (od 1 do 2 lat). Następnie osoba powołana składa pierwsze śluby na okres jednego roku. Jest to szczególny czas, w którym nauka i modlitwa

pierwszych lat zakonnego życia spotyka się z praktyką apostołstwa. Jeżeli ten szczególny egzamin ze strony Zgromadzenia i ze strony osoby, która chce tą drogą pójść wypadnie pomyślnie, można złożyć po okresie pełnej formacji śluby wieczyste, które na całe życie konsekrują osobę na wyłączną służbę Panu Bogu.

W zakonie mamy zatem nasze osobiste poświęcenie Bogu, które w moim przypadku zbiegło się z budową kościoła, z tworzeniem nowej wspólnoty. Tak jak zmieniały się miej-

sca sprawowania kultu od garażu, poprzez kościoły tymczasowe przechodziłam i ja przez różne etapy mojej formacji, po to by oddać swoje życie na służbę Panu.

Teraz wiem, że konsekracja – to, do czego dążyłam – to jest dopiero początek. Tę wewnętrzną świątynię – świętość – trzeba codziennie budować od nowa.

S. Małgorzata

symbole

1. Celebrans - Każde zgromadzenie, także Zgromadzenie Eucharystyczne ma swojego przewodniczącego. Jest on odpowiedzialny za należyty przebieg liturgii. Ta jego niezwykła rola wynika z racji posiadanych święceń kapłańskich, czy konsekracji biskupiej, dzięki czemu staje się on narzędziem Chrystusa, głównym Liturgiem. Tę wyjątkowość celebransa podkreślają: specjalne szaty, specjalne miejsce przewodniczenia, okazywane mu oznaki czci takie jak okadzenia, czy powstanie wiernych na jego wejście i odejście ze Zgromadzenia liturgicznego. Celebrans jest znakiem

samego Chrystusa, działa „in persona Christi” - Chrystus jest obecny w jego osobie. W Jego imieniu głosi nowinę Zbawienia, a także jednoczy się z Nim w składaniu ofiary Bogu Ojcu przez Jezusa Chrystusa.

2. Ołtarz - W religiach, najbardziej nawet prymitywnych, wyznawcy jakiegoś bóstwa budowali mu ołtarze, by wyrazić swoją religijność. Już w Starym Testamencie do ołtarza przywiązywano ogromne znaczenie. Był on wyrazem czci dla Boga, miejscem spotkania z Bogiem, miejscem modlitwy i składania ofiary. I dlatego budowanie ołtarza dla Pana było równoznaczne z uznaniem Jego wielkości, Jego majestatu. Natomiast zburzenie ołtarza oznaczało wyrzeczenie się Boga, odrzucenie Go od siebie, bunt przeciwko Niemu i nieuznawanie Jego przykazań. Ołtarz będący sercem kościoła, początkowo był stołem drewnianym. Od IV w. buduje się go w formie stałej, nieprzenośnej, z kamienia. Od w. XII coraz częściej zatracza charakter stołu, a przybiera postać skrzyni, a w baroku kształt sarkofagu. Już w starożytności pojawiały się ołtarze w kształcie grobu — wtedy, gdy budowano je nad relikwiami męczennika. Stąd pochodzi zwyczaj umieszczania relikwii świętych w ołtarzu.

Ołtarz jest symbolem Chrystusa, dlatego płytę ołtarzową namaszcza się krzyżem, tak jak Chrystus został namaszczony Duchem Świętym.

3. Ambona - Nazwa pochodzi od greckiego: „ambon” - szczyt wzgórza. Ogólnie oznacza miejsce podwyższone, by słuchacze mogli widzieć przemawiającego. W okresie romańskim ambona znajduje się w nawie głównej, tuż za prezbiterium, dotykając ściany lub filara. Od XI w. stosowano drugą ambonę do czytania Ewangelii. W okresie baroku dwie ambony służyły do prowadzenia dysput teologicznych. Ambona staje się coraz bardziej ozdobna, rozbudowana i odsunięta od ołtarza (zawieszona wysoko w nawie). Po Soborze Watykańskim II, ambona wraca z nawy w bliskie sąsiedztwo ołtarza, aby został podkreślony związek Liturgii Słowa z Liturgią Eucharystyczną. Ambonę odczytywano jako symbol góry Wniebowstąpienia Pana Jezusa, względnie tej góry, z której Zbawiciel wygłosił kazanie. Obecne spojrzenie na ambonę, to dostrzeżenie w niej stołu zastawionego tym wspaniałym pokarmem jakim jest Słowo Boże. Posilanie się przy tym stole gwarantuje właściwe posilanie się przy stole Ciała Pańskiego. Ambona wskazując na Chrystusa Nauczyciela, zawsze będzie stawiać niepokojące pytanie o życie Słowem Bożym.

imiona

ADRIAN (04. III, 05. III, 08. VII, 08. IX)

Zdrobnienia i skróty: Adrianek

Forma żeńska: Adrianna, Adriana, Ariana; zdrobn. Adrianka, Ara, Adria, Arianka

W innych językach: wł. Adriano, fr. Adrien, niem., port., ang. Adrian

Pochodzenie i znaczenie: łacińskie: Hadrianus albo Adrianus - należący do miasta Adrii w Picenum, w środkowo wschodniej Italii (mieszkaniec tegoż miasta); Mare Hadrianum - Morze Adriatyckie

Charakterystyka osoby: Osoba z dynamiczną, wrażliwą i odważną osobowością. Dobry wykładowca, szczególnie w sztuce i muzyce. Posiada wrodzone zdolności organizacyjne i kierownicze.

AGATA (05. II, 14. XI)

Zdrobnienia i skróty: Aga, Agunia, Agusia

Forma męska: Agaton, *Zdrobnienia i skróty:* Agatonek, Agatonik, Agus

W innych językach: łac. Agatha, niem. Agatha, Agathe, fr. Agathe, węg. Ágota

Charakterystyka osoby: Osoba bardzo uzdolniona artystycznie, ze szczególnymi skłonnościami do rozwijania talentu literackiego. Na każdym kroku ujawnia swój twórczy umysł. Ma wspaniałe poczucie humoru, co ułatwia jej stosowne wychodzenie z sytuacji życiowych. Dbą o swój wygląd zewnętrzny.

AGNIESZKA (21. I, 28. I, 20. IV, 17. VI)

Zdrobnienia i skróty: Aga, Agusia, Jagienka, Jagna, Jagusia

W innych językach: wł. Agnese, łac. Agnes, hiszp. Inés, fr. Agnes, ang. Agnes, węg. Ágnes

Pochodzenie i znaczenie: greckie: hagnós - czysty, święty, bez zmyły

Charakterystyka osoby: Osoba wrażliwa, spokojna z dużym poczuciem odpowiedzialności, obdarzona wielkimi ideałami. Cechuje ją odwaga i niezależność w działaniu. Nie umie narzucić drugiemu swojej woli. Jest zawsze dobrą nauczycielką i wzorową matką.

Mój różaniec

Tak różny w mym życiu
 Ty z assyjskich płatków róży
 I z oliwkowego drzewa co rośnie w Ziemi Świętej
 Kryształowy z Pierwszej Komunii
 I ten fosforowy świecący nocą
 I wytarty, ten babciny - czarny
 Mój Różaniec
 Odmawiany w pośpiechu
 W kolejce do szkoły - niedoliczony
 Odmawiany na palcach i
 Na kluczach dziewięciu co
 Zawieszane na szekli dziesiątej
 I ty co w pracy liczony na wielkich
 betonowych płytach
 I ty pobożny, rozważany
 wyklęczany na twardej posadzce kościoła
 I ty wychodzony w pielgrzymkach,
 wymodlony w górach
 I ty zaniedbany, niezrozumiany,
 odklepywany
 Mój Różaniec
 Tak różny w mym życiu
 Wciąż Cię za mało
 Autentycznego, szczerego, najprawdziwszego
 Bukietu róż, zaniesionego przed
 tron Zdrowaś Maryjo

Krzysztof Gospodarzec

Zdrowaś Maryja

Mija lato, kwiaty więdną, róże już przekwitły. Odczuwa się jakiś spokój i powagę w przyrodzie. W tym okresie uspokojenia zanieśmy w modlitwach Matce Bożej nasze duchowe róże, pięknie pachnące miłością i radością, że możemy ofiarować je

naszej Najmilszej Paniencie. Dlatego wraz z różańcem zanieśmy Jej nasze prośby, podziękowania i żartwienia. Ona wszystkich wysłucha, pociesza i spełni nasze gorące pragnienia. Gdy jest nam smutno, gdy bardzo cierpimy i wydaje się nam, że już nic nie można zmienić, zaufajmy naszej Najukochańszej Paniencie i Orędownicze u Boga. Starajmy się codziennie w paździeniku odmawiać piękną modlitwę jaką jest różaniec.

Odmawiając różaniec rozważamy tajemnice radosne, bolesne, chwalebne i piękne tajemnice światła. One nas przybliżają do Jezusa, naszego Pana. Ileż to próśb spełniła Matka Boża, iluż grzeszników nawróciło się za Jej pośrednictwem. Każdy wierzący człowiek na pewno kiedyś odczuł Jej dobroć i miłość macierzyńską ku nam.

Dlatego wraz z naszymi kapłanami, którzy z powagą i miłością prowadzić będą nabożeństwa październikowe, módlmy się w naszych intencjach, a także w intencjach Ojca św., Kościoła, parafii i naszej Ojczyzny.

Michalina

Mój Anioł Stróż

KONKURS DLA MŁODZIEŻY:

1. Który król nazwał Maryję królową Polski?
2. Komu się objawiła Maryja w Fatimie?
3. Jaka modlitwa to pozdrowienie anielskie?
4. Gdzie 13 maja 1917r. Maryja się ukazała?
5. Jakie święto obchodzimy 8 grudnia?

Odpowiedzi prosimy składać do naszej gazetkowej skrzynki najpóźniej do ostatniej niedzieli tego miesiąca

Tak niedawno rozpoczął się rok szkolny, a już pierwszy miesiąc nauki macie za sobą. Ciekaw jestem czy jesteście grzeczni, czy uczyście się pilnie? Myślę, że każde z was stara się przynosić do domu same piątki i sprawiać radość mamie i tacie.

A przed nami jeden z najpiękniejszych miesięcy, pełen kolorowych liści i spadających kasztanów. Ludzie nazywają ten czas złotą jesienią. W nocy na trawach osiada rosa. Gdy słońce wysuszy rosę, na trawie widać cieniutki niteczki pajęczyny zwane babim latem. I właśnie ten pierwszy jesienny miesiąc poświęcony jest Matce Bożej, która pokazuje wszystkim różaniec.

W październiku również obchodzimy święto Aniołów Stróżów. Posłuchajcie kim był Anioł Stróż dla Wojtusia.

Pewnego razu mały Wojtuś przyszedł z przedszkola w złym humorze. Powód? Zadanie jakie zadała pani. Temat był bardzo ciekawy- Twój największy przyjaciel.

O kim ja opowiem?- myślał Wojtuś. Żaden z kolegów nie pasował do opisu prawdziwego przyjaciela, o jakim rozmawiali dziś w przedszkolu.

Nagle spojrzał na obrazek z Aniołem Stróżem, wiszący na ścianie jego pokoju. Piękny uśmiechnięty Anioł pochyla się nad dziewczynką idącą po wąskiej kładce. Taka sama kładka jak u mojej babci pomyślał Wojtuś. Przypomniawszy sobie jak wiele razy babcia upominała go aby za szybko nie biegał bo kiedyś spadnie z kładki i złamie sobie nogę. Czy to słowa babci zapadały mu mocno w serce? Może. Fakt, że zawsze przed kładką ha-

mował, jakby mu ktoś podpowiadał, że trzeba zwolnić, bo może zrobić sobie krzywdę. Tak samo było z drabiną- pomyślał. Sąsiad babci montował dom i usta-

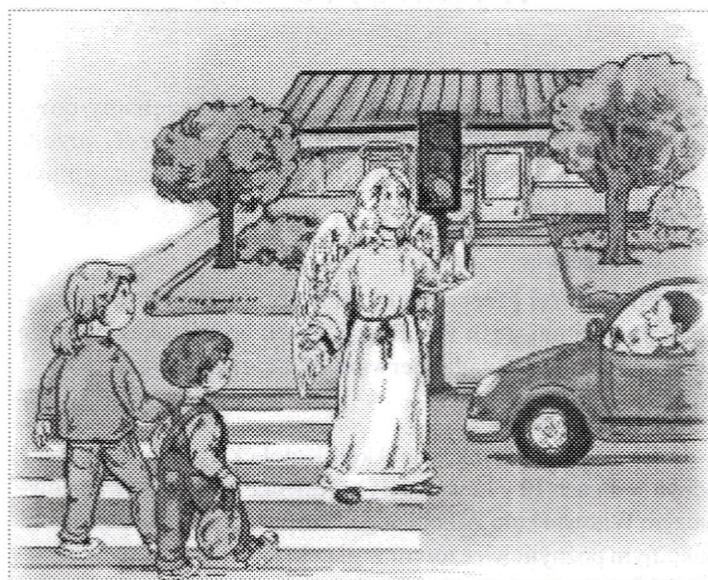

wił przy murze wysoką drabinę. Kilkoro dzieci znalazło tam miejsce do zabawy. Niektórzy chłopcy nawet wychodziło po szczeblach na górę, choć rodzice zabraniali. Wojtek też miał ochotę, ale coś mu mówiło, że jak wejdzie to spadnie. Wołał nie ryzykować.

Dużo myśli przychodziło mu do głowy. W przedszkolu, kiedy biegnąc zawadził nogą o dywan, wpadł prosto na panią kucharkę, która szła z kuchni. Gdyby jej tam nie było, uderzyłby

głową o ścianę. - Jakie to dziwne, że właśnie wtedy tam się pojawiła- myślał. Nagle poczuł, że powoli zaczyna wszystko rozumieć. Otworzył szeroko oczy i znów spojrzął na obrazek z Aniołem Stróżem. Przebiegł myślą przez wszystkie wspomniane wy-

darzenia i przypomniało mu się jeszcze kilka innych podobnych sytuacji. Przyszły mu do głowy słowa dobrze znanej modlitwy: Aniele Boży, stróżu mój

Ty zawsze przy mnie stój... - pomyślał- Zawsze.

Jak prawdziwy Przyjaciel: doradza co dobre, strzeże od złego, nie kłóci się, nie skarży, pociesz, kocha, ostrzega...

-Hurra! Wykrzyknął Wojtuś, już wiem o kim jutro opowiem w przedszkolu. Mamo, mogę jutro do przedszkola zabrać mój obrazek z Aniołem Stróżem? Chciałbym wszystkim pokazać, jak wygląda mój NAJWIERNIEJSZY PRZYJACIEL. Pamiętajcie-każdy z was ma takiego przyjaciela, módlcie się do waszego Anioła stróża.

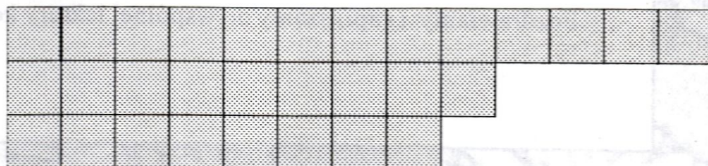
DIAGRAM

Odgadnięte wyrazy wykreśl na diagramie.
Pozostałe litery czytane rzędami poziomo utworzą rozwiązanie.

Ł	W	U	P	K	A	A	Ż	S	Z
D	J	Z	O	I	R	D	E	A	N
J	R	U	N	D	I	A	S	K	Z
U	P	O	R	D	A	M	W	A	O
J	W	O	I	Z	A	U	M	E	Y
J	R	Z	Ó	A	J	Ż	A	S	Z
A	A	N	N	I	I	O	E	Ł	C

1. Jeden z Ewangelistów.
2. W tej rzece Jan Chrzciciel ochrzcił Pana Jezusa.
3. Zdradził Pana Jezusa.
4. Chrystus nie przyszedł aby je znieść.
5. Postać ze Starego Testamentu, której imię ma to samo znaczenie co imię Jezusa.
6. Jeden z wielu proroków Starego Testamentu.
7. Obwieścił Maryi, że zostanie Matką Boga.

hasło:

Odpowiedzi prosimy składać do naszej gazetkowej skrzynki najpóźniej do ostatniej niedzieli tego miesiąca

Wydarzyło się:

01 września

Uroczystą Mszą św. o godz. 8.00 rozpoczęliśmy nowy rok szkolny 2004/2005. We Mszy św. uczestniczyły przede wszystkim dzieci szkół podstawowych, oraz młodzież gimnazjalna i szkół średnich

05 września

Po dłuższej przerwie ukazał się nowy numer naszej gazetki parafialnej. Jeśli Pan Bóg pozwoli będzie ukazywać się systematycznie w każdą pierwszą niedzielę miesiąca.

10 – 12 września

Jak co roku członkowie Akcji Katolickiej i ich sympatycy odbyli w dniach 10 – 12 września br. jesienne rekolekcje w malowniczym Witowie koło Zakopanego. Rozpoczęto je nabożeństwem pokutnym późnym wieczorem w piątek. Kolejne dni otwierał poranna Msza święta i zamykały wieczorne nabożeństwa z rozważaniami. Cykl konferencji na temat grzechu pierwotnego przeprowadził parafialny asystent AK ks. Prałat Feliks Kwaśny. Ładna pogoda sprzyjała natomiast różnym wycieczkom krajoznawczym w dzień - do Morskiego Oka i z Gubałówki na Szymaszkową. Oczywiście nie zabrakło też modlitwy w sanktuarium na Krzeptówkach, tak samo jak odwiedzin u Królowej Podhala w Ludźmierzu. Głęboka refleksja, szczerza modlitwa, obcowanie z przepyszną tatrzańską przyrodą, wspaniała pogoda i dobre humory stworzyły niepowtarzalną atmosferę i odnowiły ducha. E.B.

13 września

Nasza parafia gościła Ruch Domowego Kościoła – Kręgi Rodzin Rejonu Sanok. Uroczystą Mszą św. przy udziale

Kapłanów zaangażowanych w pracę Ruchu, oraz wielu członków Kręgów Rodzin został zainicjowany nowy rok pracy i formacji w Ruchu. Była to też okazja do życzeń dla nowej Pary Rejonowej – z naszej parafii, oraz nowej Pary Diecezjalnej z parafii NSPJ w Sanoku. Cieszymy się faktem, że praca sanockich Kręgów Domowego Kościoła została tak wysoko doceniona w naszej Archidiecezji.

18 września

Kolejne nabożeństwo fatimskie zgromadziło naszą wspólnotę parafialną na uroczystej Eucharystii i procesji różańcowej. Cieszy fakt, że tak wiele osób uczestniczy w tych nabożeństwach, składając swoje publiczne wyznanie wiary i zapraszając Maryję do swojego życia, swoich domów, wśród których przechodzi Maryja – nasza Matka i Królowa

23 września

Okres wakacyjnego odpoczynku zakończyli Alumni. Naszym Alumnom i Księżom Diakonom życzymy w nowym roku studiów i formacji wielu łask Bożych i wszelkiego dobra na każdy dzień.

25 września

W Zespole Szkół nr 4 w Sanoku (dawna Szkoła Budowlana) odbyła się uroczystość nadania imienia Szkole. Decyzją Rady Powiatu Szkoła nosi teraz imię Króla Kazimierza Wielkiego. W uroczystościach brali udział przedstawiciele władz oświatowych, samorządowych, oraz zaproszeni Goście, najczęściej współpracownicy szkoły i sponsorzy.

Drodzy Czytelnicy

Konsekracja naszej świątyni to na pewno wydarzenie niezwykle, ale chcemy by ono było widziane nie tylko naszymi oczami, ale także Waszymi oczami – oczami Parafian. Prosimy więc o Wasze wspomnienia z historii naszej parafii i budowy parafialnej świątyni. Podzielcie się za nami, szczególnie z młodszym pokoleniem, swoimi wspomnieniami. To przecież Wy tworzyliście i tworzyć żywą historię tej wspólnoty. Bardzo prosimy o Wasze – Drodzy Czytelnicy – wspomnienia i refleksje. Chcemy, by ukazał się obok listopadowego numeru także numer okolicznościowy – pamiątkowy – związany z wydarzeniem samej konsekracji. Może także dzięki Waszym wspomnieniom ten numer będzie piękną pamiątką i cennym świadectwem.

Przypominamy również o kąciku ogłoszeń, który jest do Waszej dyspozycji, o Forum czytelników, do którego zapraszamy i do współredagowania naszego pisma.

Pozdrawiamy i zapraszamy do wspólnej lektury kolejnym numerów naszej gazetki.

Redakcja

W MINIONYM MIESIĄCU:

przyjęli sakrament Chrztu św.

- Borczyk Adrian
- Galant Filip
- Piecuch Justyna
- Rycyk Krzysztof

„Trwajcie zawsze w jedności z Chrystusem”

- Szuma Dariusz i Kiszka Beata
- Toczek Jan i Toczek Irena
- Tokarski Piotr i Szajba Anna
- Tomoń Mariusz i Kobierska Anna
- Wojdyła Jan i Cebula Jolanta

„Prośmy Ducha Św., aby uświęcił ten związek i dał małżonkom łaskę wytrwania”

stanęli na ślubnym kobiercu:

- Gazdowski Wojciech i Targowska Katarzyna
- Gałulski Andrzej i Radwańska Barbara
- Kozimor Gracjan i Kondyjowska Edyta
- Krauz Mirosław i Wolanin Agnieszka
- Mielnik Mariusz i Paszkiewicz Aneta
- Pałys Rafał i Olearczyk Anna
- Pelczarski Konrad i Gładysz Anna
- Stasicki Waclaw i Komańska Anna

odeszli do wieczności:

- Czak Andrzej
- Jakubowska – Czura Wilhelmina
- Pańko Grzegorz
- Podgórny Waclaw
- Sworzeń Zofia

„Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie...”

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna:

wtorek, czwartek, sobota

w godz. 17⁰⁰ - 18⁰⁰

z wyjątkiem

uroczystości i świąt

GODZINY MSZY ŚWIĘTYCH:

dni powszednie: 6.30, 7.00, 18.00

niedziele: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 17.00

(w okresie wakacji niedzielna Msza św.
wieczorna jest odprawiana o godz. 19.00)

Dokumenty potrzebne do udzielenia:

sakramentu chrztu świętego

- dane personalne rodziców dziecka
- data ślubu rodziców dziecka
- akt urodzenia dziecka z Urzędu Stanu Cywilnego

sakramentu małżeństwa

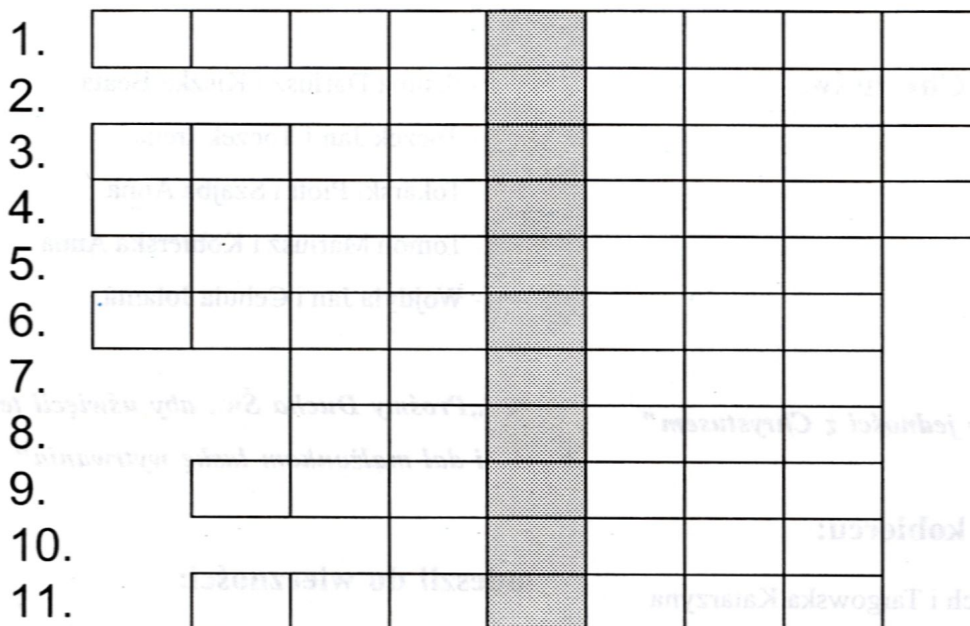
minimum trzy miesiące przed planowanym ślubem należy zgłosić się do kancelarii parafialnej

- dowody osobiste
- bieżące świadectwa chrztu świętego i bierzmowania
- świadectwa ukończenia kursu przedmałżeńskiego
- świadectwa odbytych spotkań w poradni przedmałżeńskiej (w Sanoku funkcjonuje przy kościele OO. Franciszkanów)
- do wglądu świadectwa ukończenia katechizacji w zakresie szkoły podstawowej i średniej
- w późniejszym terminie zaświadczenie do małżeństwa konkordatowego z Urzędu Stanu Cywilnego

pogrzebu

- akt zgonu z Urzędu Stanu Cywilnego

KRZYŻÓWKA

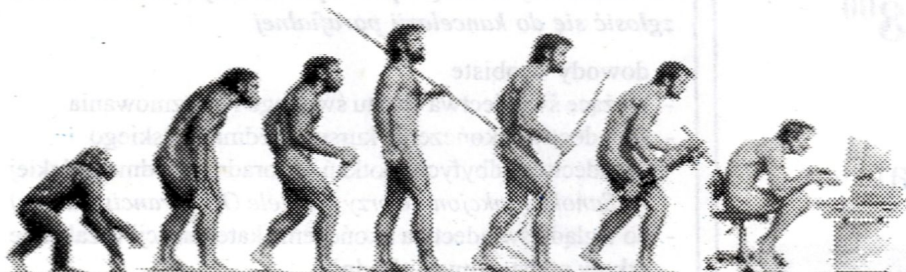

1. Główny kapłan odprawiający Mszę św.	6. Przyszedł, aby nas zbawić.
2. Opiekun Jezusa.	7. Ewangelista, który był lekarzem.
3. Dobra Nowina o Jezusie.	8. Przekazywał słowa Boga.
4. Na niej zamocowany jest dzwon	9. Wspólnota chrześcijan.
5. Grupa ludzi wierzących, na której czele stoi ks. proboszcz.	10. Jest przemieniany w Ciało Jezusa.
	11. Słońce inaczej.

Odpowiedzi prosimy składać do naszej gazetkowej skrzynki najpóźniej do ostatniej niedzieli tego miesiąca

KILKA RAD OGÓLNIE ZNANYCH

1. Ci co umieją – robią,
Ci co nie umieją – nauczają,
Ci co nie umieją nauczać – zarządzają,
Ci co nie umieją zarządzać – doradzają.	osoba, która wie co się dzieje.
Ta osoba powinna być natychmiast zwolniona.	6. Wszystko jest możliwe do zrobienia dla osoby, która nie musi tego robić.
2. Człowiek, który uśmiecha się gdy sprawy idą źle,
myśli o człowieku, na którego można zwalić winę.	4. Jeśli czujesz się świetnie, nie martw się - to minie.	7. Zrób komuś uprzejmość a stanie się to twoją pracą.
3. W każdej organizacji znajdzie się	5. Nigdy nie ma wystarczającej ilości czasu, aby prace wykonać dobrze.
Zawsze jest czas aby wykonać ją ponownie.	8. Jeśli coś znajduje się na twoim biurku przez 15 minut, stałeś się ekspertem w tej dziedzinie.
		9. Wszyscy kłamią, lecz to nie ma znaczenia, gdyż nikt nie słucha.
		10. Rozwiązanie problemu polega na znalezieniu osób, które potrafią go rozwiązać.
		11. Jeśli znajdziemy wystarczająco dużo czasu na uzasadnianie potrzeby to potrzeba zniknie.

ewolucja ?

WYDAWNICTWO - Parafia Chrystusa Króla w Sanoku, ul. Jana Pawła II 55, tel. 013 46 305 94
e-mail: gazet_chrkrol@tlen.pl

Odpowiedzialni: ks. prob. Feliks Kwaśny, ks. Krzysztof Hassinger oraz Zespół Redakcyjny

Druk: Drukarnia „Piast Kołodziej”, Sanok, ul. Cegielniana 54, tel. 013 46 324 94

Redakcja zastrzega sobie prawo wyboru i adyustacji tekstów

